

VASTUUMME

Matt. 25:14-30

14. "Silloin on tapahtuva, kuten kävi miehen matkustaessa muille maille: hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa.
15. Yhdelle hän antoi viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan.
16. Viisi talenttia saanut meni kohta ja asioi niillä, voittaen toiset viisi talenttia.
17. Samoin kaksi talenttia saanut voitti toiset kaksi.
18. Yhden talentin saanut taas meni ja kaivoi maahan kuopan, johon kätki herransa rahan.
19. Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijoiden herra palasi ja ryhtyi tilintekoon heidän kanssaan.
20. Viisi talenttia saanut tuli ja toi toiset viisi talenttia ja sanoi: 'Herra, viisi talenttia sinä minulle uskoit. Kuten näet, olen hankkinut voittoa toiset viisi talenttia'.
21. Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä olet ollut uskollinen. Minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon'.
22. Myös kaksi talenttia saanut tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi talenttia sinä uskoit minulle. Kuten näet, olen hankkinut voittoa toiset kaksi talenttia'.
23. Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä olet ollut uskollinen. Minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon'.
24. Sitten myös yhden talentin saanut tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin sinut kovaksi mieheksi. Sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, mihin et ole siementä sirotellut.
25. Pellossani minä menin ja kätkin talenttisi maahan. Tässä on omasi'.
26. Hänen herransa vastasi: 'Sinä kelvoton ja laiska palvelija! Sinä tiesit minun leikkaavan sieltä, mihin en ole kylvänyt, ja kokoavan sieltä, mihin en ole siementä sirotellut.
27. Sinun olisi siis pitänyt jättää minun rahani pankkiin*, niin että palattuani olisin saanut omani takaisin korkoineen.
28. Ottakaa sen tähden talentti häneltä pois ja antakaa sille, jolla on kymmenen talenttia.
29. Jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin. Jolla taas ei ole, häneltä otetaan pois sekin, mitä hänellä on.
30. Heittäkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hampaiden kiristely'."

Missä on toivosi?

Mikä on elämäsi toivo? Mihin tulevaisuudessa suuntaudut? Mikä on päämääräsi elämäsi matkalla?

Ihmisen toivo määrää hyvin pitkälle hänen elämänsä suunnan ja sisällön. Jokaisella ihmisellä on toivonsa tulevaisuuden suhteen. Mutta toivo voi olla väärä ja pettävä. Pahimmillaan toivon sijasta voi olla jäytävä pelko, joka ilmenee kouristuksen omaisena tarrautumisena tähän hetkeen ja silmiensä sulkemista tulevaisuudessa väistämättä edessä olevalta. Pelkojen torjunnasta voi sitten tulla elämän pääsisältö. Ihminen saattaa tehdä kaikkensa säilyttääkseen ikuisen nuoruuden tai pitääkseen kiinni siitä, minkä on onnistunut omaisuudekseen hankkimaan.

Parhaimmillaan toivo taas antaa ihmiselle mitä vaikeimpienkin olosuhteiden keskellä ilon tehdä työtä ja valmistautua toivon toteutumiseen.

Reino Seppänen

Tästä jälkimmäisestä mainio esimerkki on 93-vuotias lähetyssaarnaaja Reino Seppänen Aunuksessa Inkerin kirkon työssä. Kiertokoulunsa kunnialla selvittänyt ja siis kohtuullisen lukutaitoinen Reino tuli 43-vuotiaana väkevään herätykseen. Hän sai kohdata ihmeellisen Vapahtajan ja Jumalan tuli alkoi palaa maanviljelijän sydämessä, miehen, jonka selkä oli mennyt poikki katolta putoamisen seurauksena ja joka kantaa tapauksen muistona edelleen kyttyrää selässään. Kahteen kertaan Jumala on Reinon parantanut syövästä, kaksi uskovaa puolisoa hän on saanut olla saattelemassa haudan lepoon, mutta tuli palaa yhä sielussa. Reino ilmaisee sen usein sanoilla:

"Herra, olen valmis tulemaan luoksesi, mutta sitä ennen haluaisin vielä johtaa yhden ihmisen Sinun tuntemiseesi, niin ja jos mahdollista sen jälkeen vielä yhden?"

Merkkillinen pilkkimies Reino on. Sadat ovat ne ihmiset, jotka hän on saanut johtaa Herran tielle. Lähetystyö Aunuksessa alkoi vasta sen jälkeen kun hän oli täyttänyt 80 vuotta. Nyt hän töin tuskin jaksaa enää kävellä ja häntä on autettava päivän välttämättömissä perustoimissa, mutta työ Herran vainioilla jatkuu.

Tapasin viikko sitten miestenpäivillä Ryttylässä ystäväni, joka oli juuri palannut Aunukselta. Hän kertoi, että sinä päivänä, jona hän oli Reinon siellä tavannut, Reinon luona oli sielunhoidossa käynyt jo 16 ihmistä.

Viimeksi kesällä tavatessamme Reino hyvästellessään muistutti siitä, että pian, hyvin pian voi tulla se riemun hetki, kun hän pääsee katselemaan Jeesusta kasvoista kasvoihin. Reinon tämän päivän työtä ajatellen tuntuu kuitenkin siltä, että ehkei Herralla ole varaa viedä tätä palvelijaansa vielä kotiin, koska Aunuksessa monilla on niin huutavan suuri sielunhoidon tarve ja evankeliumin nälkä sydämessään.

Herran paluuta odottavalle ei koskaan tule sellaista eläkeikää, että hän voisi vetäytyä vastuustaan. Työelämän kuvioista kyllä päästään hyvin ansaitulle eläkkeelle, mutta evankeliumin palvelus jatkuu siihen asti kuin Herra tulee takaisin joko meille henkilökohtaisesti poisnukkumisen muodossa tai julkisesti kaikkien näkemällä tavalla suuressa kunniaassaan.

Vastuumme

Sunnuntaimme aihe vastuumme ei välttämättä herätä kovin lämpimiä tunteita meissä. Helposti koemme sanan vastuu kovin vaativana jopa ahdistavana vaatimuksena:

- Ollaanko meidän niskaamme vyöryttämässä jälleen lisätaakkaa, kun muutenkin elämän oravanpyörässä tai turhauttavan työttömyyden kiemuroissa väsy?

Kuvaavaa oli, että kun Kansanlähetyksellä oli takavuosina lähetysvastuuvuosi ja sitä varten valmistettiin paljon hyvää lähetystietoutta sisältävää materiaalia, monet eivät tarjottuun ilmaismateriaaliin sormellakaan koskeneet luettuaan sanan "lähetysvastuu".

Suhde Herraan vai talentteihin?

Mutta niin Reinon esimerkki kuin tekstimmekin osoittaa, että syvimmiltään vastuun kannossa niistä talenteista eli lahjoista, jotka Jumala on käytettäväksemme uskonut, on kysymys suhteestamme Jeesukseen Kristukseen eikä niinkään suhteestamme Hänen antamaansa tehtävään eikä liioin suhteestamme Hänen antamiinsa lahjoihin.

Jos suuntaamme katseemme Herran antamaan lähetyskäskyyn emmekä käskyn Antajaan, niin pieninä ihmisinä ja pienenä Jumalan seurakuntana saatamme kokea olevamme täysin mahdottoman tehtävän edessä:

"Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni!"

Tähän avuttomuuden ja heikkouden tuntoon ei luo suurtakaan lohdutusta edes voittoisat viestit monilta maailman lähetysten rintamilta. Jopa islamin keskuudessa on 90-luvulla tapahtunut merkittäviä hengellisiä läpimurtoja Kiinan herätyksistä puhumattakaan. Lähiympäristössämme ja jopa rakkaitemme joukossa kun kuitenkin kohtaamme hämmästyttävää välinpitämättömyyttä jopa kielteisyyttä evankeliumin pelastustarjouksen edessä. Tajuamme kyllä vastuun suuruuden, mutta myös omien kykyjen ja voimavarojemme vähäisyyden haasteiden edessä.

Jos taas suuntaamme katseemme niihin lahjoihin, jotka Herra on meille antanut, niin helposti Sielunvihollinen muistuttaa mieleemme joukon muita uskovia, joilla on niin paljon enemmän hyviä kykyjä ja avuja kuin meillä. Helposti Jumalan kutsun ja tehtävän saaneina lähdemme Mooseksen kanssa valittamaan, että meillä on kankea kieli ja ettemme osaa sitä tai tätä. Vaara talenttimme maahan kaivamiseen on todellinen, jos ja kun katsomme vain sitä, mitä meille uskottiin tehtäväämme suorittamiseen. Sitä paitsi emme usein ole ollenkaan tyytyväisiä siihen tapaan, jolla Jumala näyttää jakavan tehtäviä ja vastuuta toisille. Kateus nostaa helposti päätään. Kateus vie helposti sitten katkeruuden kautta masennukseen, jossa meille riittää se, että joten kuten kykenemme edes oman uskomme säilyttämään.

Tekstimme vertaus osoittaa, kuinka paljon syvemmästä ongelmasta on kysymys. Kysymys ei ole tehtävän suuruudesta eikä pienuudesta. Kysymys ei ole liioin saamiesi lahjojen tai vastuuaseman mittavuudesta. Kysymys on suhteestasi itse Herraan Jeesukseen Kristukseen. Jos suhteesi Jeesukseen on oikea, näet tehtävän oikeassa valossa ja saamasi lahjat ja asema riittävät sen suorittamiseen.

Olivivuoren saarnan kolme vertausta

Vertauksemme on osa Jeesuksen lopun aikaa koskevaa pitkää puhetta. Sitä edeltää kaksi muuta vertausta. Ensimmäisessä puhutaan perheestä, jonka isä lähtee matkalle ja jättää palvelijansa huolehtimaan kanssapalvelijoiden tarpeista siihen asti, kun hän palaa takaisin. Sellainen palvelija, joka odottaa isäntänsä paluuta, laittaa talon väelle ruoan ajallaan ja huolehtii toisten tarpeista. Mutta sellainen, joka menettää toivon isännän paluusta, alkaa tavoitella itselleen asemaa, alkaa riidellä kanssapalvelijoidensa kanssa. Kysymys on siis siitä, että Jeesuksen paluun odotuksen tulee olla seurakuntaperheen yhteinen toivo. Seurakunta, jossa riidellään asemista, palkoista ja eduista, on menettänyt näkynsä takaisin palaavasta Jeesuksesta. Sen suhde Herraan on pielessä - vaikka sen sanoma ja toiminta näyttäisikin kulkevan ihan raiteillaan.

Toinen taas on puhtaasti meidän henkilökohtaista Kristus-suhdettamme käsittelevä vertaus kymmenestä neitsyestä, jotka odottivat sulhasen tuloa häihin. Viisi heistä oli oikeassa henkilökohtaisessa suhteessa odotuksensa kohteeseen ja oli valmistautunut pitkäänkin odotukseen, mutta toisen viisi eivät. Nämä tyhmit olivat sellaisia, että Jeesus joutui sanomaan heistä: "Minä en ole koskaan tuntenut teitä."

Tämän päivän vertauksessa Jeesus antaa myös ymmärtää, että Hänen paluutaan seurakunta joutuu odottamaan pitkän ajan. Nyt on lähes 2000 vuotta odotusta kestänyt ja monet ovat kokonaan lakanneet odottamasta Herran tuloa. Kaikenlaisia iva- ja pilkkapuheita Jeesuksen paluun odottajista myös liikkuu, aivan niin kuin Raamattu

toisaalla lupasikin tapahtuvan. Voidaankin sanoa, että eräs selkeimpiä merkkejä Jeesuksen pikaisesta paluusta on se, kun kristillinen kirkkokaan ei Häntä enää odota takaisin.

Tämän päivän vertauksen näkökulma liittyy selkeästi siihen tehtävään, joka meille on annettu tämän maailman voittamiseksi Jumalan valtakuntaan ennen Jeesuksen tuloa suurena Kuninkaana.

Oli näkökulma seurakunnan sisäinen, henkilökohtainen tai maailmaan suuntautuva, kaikessa ratkaisee suhde itse Herraan Jeesukseen. Ellei Jeesus ole rakkautesi kohde, ellet kaipaa päästä näkemään Häntä kasvoista kasvoihin, ellet riemuitse siitä, että jo nyt saat tuntea Hänen rakkautensa Golgatan ihmeellisessä uhrissa syntiesi vuoksi, suhteesi seurakuntaan muuttuu toisten uskovien vikoiluksi, henkilökohtainen elämäsi osoittautuu lyhytnäköiseksi tyhmyydeksi ja vastuusi saamistasi talenteista jää hoitamatta etkä koskaan ole tyytyväinen mihinkään siihen, minkä Herra kuitenkin suuressa hyvytydessään ja viisautessaan on sinulle antanut.

Talenttisi

Aina nimittäin löytyy niitä, jotka ovat saaneet enemmän kuin sinä. Olet ehkä saanut vain talentin, kun toinen sai kaksi ja kolmas viisi. Mutta tajuatko kuinka suuresta summasta talentissasi on kysymys. Tämän päivän rahalla ilmaistuna summa on noin kaksi miljoonaa markkaa eli vastaa noin 14 vuoden työpalkkaa. Kun siis Jumala varustaa "vähäisimmän" palvelukseensa, hän antaa näin valtavan alkupääoman, jolla hän voi asioida Jumalan valtakunnan leviämiseksi.

Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa, että Jumalan valtakunta laajassa merkityksessä tarkoittaa kaikkea Jumalan tahtoa niin ajallisessa kuin hengellisessäkin elämässä. Jumalalla on suunnitelmansa sekä tätä aikaa että iankaikkisuutta varten. Suppeammassa merkityksessä Jumalan valtakunta tarkoittaa nyt niitä ihmisiä, joiden sydämiä Jumala pääsee hallitsemaan armon ja totuuden sanalla.

Kun siis olet saanut terveyttä, kodin, rahaa, ystäviä, erilaista lahjakkuutta toimia erilaisissa tehtävissä, yhteiskunnallisen aseman tai aseman suvussasi, koulutusta ja kokemusta, armolahjoja ja synnyinlahjoja, paikan seurakuntayhteydessä jne, niin niissä kaikissa on kysymys sinun talentistasi tai talenteistasi.

Jumala on myös jakanut näitä lahjoja sinulle juuri niin paljon kuin Hän on hyväksinyt. Sinä et ole vastuussa samasi alkupääoman suuruudesta. Kaikki mitä olet saanut on kuitenkin syvimmiltään Herran omaa. Mitään et ole itse itsellesi ansainnut. Kaikki on lahjaa Herralta. Kaikki mitä naapurisi on saanut, on myös Herralta tullutta. Kaikki sekin hyvä, minkä Jumalalle selkänsä kääntänyt maailma on saanut, tulee Herralta ja se kuuluu Herralle ja Herralla on oikeus vaatia omaansa takaisin tuomiopäivänä.

Jumalan omistusoikeus

Jumalalle selkänsä kääntänyt ihminenkin on saanut kaiken ajallisen Herralta. Hänen epätoivoinen yrityksensä säilyttää omana omaisuutenaan se, minkä on tosiasiallisesti saanut käytettäväksi Herran palveluksessa toisten ihmisten hyväksi ja toisten voittamiseksi Jumalan valtakuntaan, johtuu hänen väärästä suhteestaan Herraan. Herralta saadun omana hyvänä tai omana kunnianaan pitävän ihmisen pahin vihollinen on Herra, jolle kuitenkin kaikki hänen omansa kuuluu. Hän tajuaa jollain

tavalla, että hän ei kuitenkaan lopulta kykene pitämään sitä, minkä on saanut. Häntä vaivaa pelko ja siksi myös vääristynyt kuva Jumalasta julmurina ja tyrannina.

Luovu kaikesta!

Tällaiselle ihmiselle kuuluu kehoitus luopua kaikesta mitä hänellä on ja lähteä seuraamaan Jeesusta. Kehotus luopua kaikesta omasta saattaa kuulostaa mahdottomalta, mutta pohjimmiltaan siinä on vain kysymys tosiasioiden tunnustamisesta. Mikään Sinun omastasi ei ole Sinun. Kaikki omasi on vain Herran lainaa käytettäväksi Hänen tahtonsa ja Hänen suunnitelmansa hyväksi. Vain luopumalla vääristä omistusoikeudestasi omaasi, voit päästä oikeaan suhteeseen Jeesukseen. Kristus-yhteydessä tajuat, että varsinainen omaisuutesi ei olekaan se, mitä sinä sait Herralta käyttöösi, vaan Hän itse on Sinun todellinen ja iankaikkinen omaisuutesi. Kun tulet näin parannuksessa ja uskossa oikeaan suhteeseen Jeesukseen, aarteeksesi tulee Hän itse. Sinulle muuttuu sivuasiaksi se kuinka paljon mahdollisesti olet saanut häneltä lahjoja asioidaksesi niillä, vaan pääasiaksesi muuttuu, se ketä saat palvella.

Uskollisuus

Kun odotuksesi suuntautuu Herraan, niin ymmärrät, että ratkaisevaa on uskollisuus eikä saavutusten suuruus. Kun kerran Kristuksen tuomioistuimella jaetaan armopalkka siitä palveluksesta, joka on Herralle suoritettu, palkan suuruus ei määräydy vähääkään saavutusten mukaan, vaan uskollisuuden mukaan. Sekä viisi että kaksi talenttia saaneet saivat kuulla samat sanat:

"Sinä hyvä ja uskollinen palvelija, käy Herrasi iloon."

Lävistetyt kädet palvelustyössä

Ylösnoustuaan Jeesus ilmestyi Genesaretin järven rannalla opetuslapsilleen. Ylösousemusruumiinsa käsillä, joissa oli ja on yhä naulojen jäljet, Hän viritteli tulen nuotioon, paistoi kalaa ja tarjoili yön työstä väsyneille opetuslapsille aamuaterian. Synnin, kuoleman ja Saatanan vallan ylösousemuksellaan kukistaneelle Jeesukselle ei ollut alentavaa palvella noin pienissä tehtävissä. Hän osoitti opetuslapsilleen, että mikään ei ole itsessään pientä tai suurta, vaan asiat tekee suuriksi rakkaus, jolla ne tehdään. Lasillinen kylmää vettä janoiselle annettuna Jeesuksen nimessä on Jumalan silmissä niin kallista palvelua, että siitä saa taivaassa armopalkan.

Suhde Herraan ratkaisee

Kysymys vastuustamme on siis viime kädessä kysymys suhteestamme Jeesukseen Kristukseen. Elätkö henkilökohtaisessa suhteessa Häneen? Tunnetko Hänet, joka päivittäin haluaa puhua Sinulle Sanan kautta? Onko Jeesus sillä tavalla ilosi, että odotat Häntä takaisin? Onko taivaan kirkkaus päämääräsi?

Raamattu kuvaa toivoa ankkurina. Ankkurin tehtävä on tarttua tiukasti kiinni meren pohjaan, niin että sen varassa laiva kestää paikoillaan pahimmissa myrskyissäkin. Jeesus itse on se toivon ankkuri, joka on heitetty taivaaseen. Luja ankkurikettinki johtaa uskovan sydämeen, jossa siitä pitää kiinni Pyhä Henki, joka on annettu jokaisen pelastuneen Kristityn sydämeen. Uskovan toivo on siinä, että Jeesus tulee takaisin. Hän vastaa siitä, että Herran oma pääsee perille.

Siksi uskon tiellä on ennen kaikkea oltava uskollisia Kristus-suhteen vaalimisessa. Sen seurauksena palvelu ja lähetysvastuu ei muodostu ylivoimaiseksi taakaksi vaan iloiseksi palveluiksi, jossa saamme huolehtia Heran omasta, Herran antamin lahjoin ja Herran kunniaksi. Herra itse vastaa tuloksista, kunhan olemme uskolliset sen

evankeliumin sanan jakamisessa ja esillä pitämisessä, jonka Hän on suurimpana aarteenaan meille uskonut.

Ananin kirkon rakentaminen

Jotain uskon synnyttämästä ilosta ja uhrialttiudesta kertoo Ananin seurakunnan kirkon rakentaminen. Eräs nuorena leskeksi jäänyt rouva lahjoitti kirkon tontin. Japanissa tontit ovat todella kalliita. Ja kun kirkon viereen valmistui pappila ja tarvittiin lisää tonttitilaa parkkipaikoiksi, hän lahjoitti lisää. Mutta kaiken sen keskellä hän ei etsinyt itselleen nimeä, vaan sen pienen kaupungin asukkaiden pelastusta ja evankeliumin menestystä. Ja kun kirkko saatiin valmiiksi, hänen suurimmaksi huolekseen tuli saada sinne ihmisiä Sanan kuuloon. Hän on osoittautunut seurakunnan innokkaimmaksi Herrasta todistajaksi.

Mutta mikä sen kaiken taustalla on, sain sielunhoidossa usein nähdä. Vilpitön kilvoitus, että hänen omat asiansa olisivat Herran edessä kunnossa. Hän on tarvinnut usein synninpäästön sanaa ja haluaa yhä syvemmin tuntea Herraa Sanan kautta. Hän on uskollinen suuressa eli oman Kristus-suhteensa vaalimisessa ja siksi se näkyi myös uskollisuutena omaisuudenkäytössä ja alttiina evankelioimisintona.

Entä Sinä?

Onko Sinun suhteesi Jeesukseen kunnossa? Ellei se ole, Herra kutsuu Sinua tulemaan luokseen parannuksessa ja uskossa omistamaan uuden armon. Golgatalla Sinun tähtesi kärsinyt ja ylösnoussut Vapahtaja on täynnä armoa ja anteeksiantamusta jokaiselle katuvalla syntiselle. Saat syntisi anteeksi ja uuden toivon:

"Herrani tulee eikä viivyttelö! Saan palvella Häntä, saan omistaa kaikki saamani lahjat Hänen käyttöönsä!"

Mutta ellet ole valmis omaasi Herralle luovuttamaan, koska silmäsi on nurja ja syvimmiltäsi et haluaakaan asettua Herran hallittavaksi, kuule tekstimme vakava varoitus:

"Heittäkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen. Siellä on oleva itku ja hampaiden kiristely."

Emme voi välttää tuomiota, mutta Herrassa olevalle tuomio on koitua kerskaukseksi. Valvo siksi suhdettasi Herraan Jeesukseen, joka tulee pian takaisin! Ole uskollinen vähässä! Ole uskollinen kuolemaan asti!